

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de reprezentantul Federației Sindicale „Sănătatea” din Moldova, avocatul Lvovschi Mihail și de Centrul de Sănătate Publică al raionului Strășeni împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Federația Sindicală „Sănătate” din Moldova și Gușan Valentina împotriva Centrului de Sănătate Publică al raionului Strășeni cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 14 octombrie 2016 Federația Sindicală „Sănătatea” din Moldova și Gușan Valentina au depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului de Sănătate Publică al raionului Strășeni cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au invocat că la 06 noiembrie 2014, Valentina Gușan a fost aleasă în funcția de președinte al comitetului sindical al Centrului de Sănătate Publică al raionului Strășeni, funcție pe care o exercită pînă în prezent.

Menționează că, la 01 iulie 2016, Centrul de Sănătate Publică al raionului Strășeni a solicitat acordul Federației Sindicale „Sănătatea” din Moldova cu privire la inițierea procedurii de concediere a Valentinei Gușan, în legătură cu dezacordul ultimei de a fi transferată la Centrul Municipal de Sănătate Publică sau în funcția de asistent medical igienist la Centrul de Sănătate Publică al raionului Strășeni, iar la 11 iulie 2016, Federația Sindicală „Sănătatea” din Moldova” nu a dat acordul la concedierea Valentinei Gușan, motivînd prin faptul că în demersul Centrului de Sănătate Publică al raionului Strășeni nu a fost indicat temeiul de drept al inițierii procedurii de concediere.

Afirmă că, prin ordinul emis de medicul-șef al Centrului de Sănătate Publică al raionului Strășeni nr. 48 din 15 iulie 2016, Gușan Valentina a fost concediată la 18 iulie 2016 din funcția de laborant al laboratorului sanitaro-igienic al Centrului de Sănătate

Publică al raionului Strășeni în temeiul art. 86 alin.(1) lit.v) din Codul muncii, în legătură cu reorganizarea laboratoarelor Centrului de Sănătate Publică al raionului Strășeni.

Consideră că ordinul respectiv este ilegal, deoarece a fost emis cu încălcarea dispozițiilor art. 87 alin.(3) din Codul muncii.

Solicită anularea ordinului nr.48 din 15 iulie 2016 emis de medicul-șef al Centrului de Sănătate Publică al raionului Strășeni cu privire la concedierea Valentinei Gușan din funcția de laborant, laboratorul sanitaro-igienic al Centrului de Sănătate Publică al raionului Strășeni; restabilirea în funcție de laborant, laboratorul sanitaro-igienic al Centrului de Sănătate Publică al raionului Strășeni; încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă; încasarea unui salariu mediu lunar; repararea prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 20 decembrie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Federația Sindicală „Sănătatea” din Moldova și Valentina Gușan împotriva Centrului de Sănătate Publică al raionului Strășeni cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă cu achitarea despăgubirilor pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că ordinul de eliberare din funcție a Valentinei Gușan nr.48 din 15 iulie 2016 este legal, iar laboratorul unde activa reclamanta a fost reorganizat și transferat în subordinea altui organ.

Totodată, instanța a conchis că nu are temei pentru a admite cerințele reclamantului cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral, deoarece concedierea reclamantei a fost legală.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017 s-a admis apelul declarat de Federația Sindicală „Sănătatea” din Moldova și Valentina Gușan. S-a casat hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 20 decembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărîre prin care s-a admis acțiunea. S-a anulat ordinul medicului-șef al Centrului de Sănătate Publică al raionului Strășeni nr. 48 din 15 iulie 2016 cu privire la concedierea Valentinei Gușan din funcția de laborant, laboratorul sanitaro-igienic al Centrului de Sănătate Publică al raionului Strășeni. S-a restabilit Valentina Gușan în funcția de laborant la Centrul de Sănătate Publică al raionului Strășeni, începînd cu 15 iulie 2016. S-a încasat de la Centrul de Sănătate Publică al raionului Strășeni în beneficiul Valentinei Gușan salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada din 19 iulie 2016 pînă la 28 iunie 2017 în mărime de 52649,20 de lei și prejudiciul moral în mărime de un salariu mediu lunar în sumă de 3776,42 de lei. S-a încasat de la Centrul de Sănătate Publică al raionului Strășeni în beneficiul Federației Sindicale „Sănătatea” din Moldova cheltuielile pentru asistență juridică în instanța de apel în sumă de 3000 de lei, cu mențiunea că hotărîrea în partea restabilirii Valentinei Gușan în funcția de laborant la Centrul de Sănătate Publică al raionului Strășeni și încasării unui salariu mediu lunar în mărime de 3776,42 de lei, urmează a fi executată imediat.

În argumentarea poziției instanța de apel a reținut că ordinul de concediere nr. 48 din 15 iulie 2016 a fost emis pînă la expirarea termenului imperativ în art. 87 alin. (4) din Codul muncii, iar Valentina Gușan a fost concediată cu încălcarea prevederilor art. 87 alin. (3) din Codul muncii. Subsecvent, instanța de apel a mai reținut că cerința reclamantei privind încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă urmează a fi admisă, deoarece concedierea reclamantei a avut loc ilegal.

La fel, instanța de apel a conchis că prin acțiunile ilegale ale Centrului de Sănătate Publică al raionului Strășeni i-a cauzat salariatei Valentina Gușan prejudiciu moral.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică instanța a reținut că suma solicitată de Federația Sindicală „Sănătatea” din Moldova pentru prestarea serviciilor de asistență juridică de către avocatul Mihail Lvovschi în instanța de fond și apel în mărime de 6500 de lei este una exagerată, urmînd a fi încasată parțial suma de 3000 de lei ca fiind una reală, necesară și rezonabilă.

La 16 octombrie 2017 reprezentantul Federației Sindicale „Sănătatea” din Moldova, avocatul Lvovschi Mihail a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017, solicitînd admiterea recursului, modificarea deciziei instanței de apel în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de asistență juridică din 3000 de lei în 6500 de lei.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel admițînd integral acțiunea urma să compenseze integral și cheltuielile de judecată, iar decizia recurată în partea ce ține de compensarea cheltuielilor de asistență juridică este nemotivată și neîntemeiată, invocînd explicațiile din recomandarea Consiliului Uniunii Avocaților privind quantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică.

La 17 octombrie 2017 Centrul de Sănătate Publică al raionului Strășeni a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În argumentarea recursului a invocat că scrisoarea Centrului de Sănătate Publică al raionului Strășeni nr. 01-3/333 din 29.06.2016 a fost recepționată de către Federația Sindicală „Sănătatea” din Moldova la 01.07.2016, iar dezacordul urma să fie prezentat pînă la 14 iulie 2016, însă instanța de apel a interpretat eronat dispozițiile art. 14 din Codul muncii în sensul că termenul începe să curgă din a doua zi după recepționarea acesteia. Totodată a menționat că scrisoarea respectivă cade sub incidența Instrucțiunii-tip cu privire la ținerea, lucrărilor de secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale autoadministrării locale ale Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 618 din 05 octombrie 1993.

Consideră că instanța de apel a aplicat eronat art. 64 din Codul muncii, deoarece acesta a fost abrogat prin Legea nr. 155 din 20.07.2017 cu privire la modificarea și completarea Codului muncii al Republicii Moldova (în continuare – Legea nr.155 din 20.07.2017), fiind introdus art. 197¹ garanții în caz de reorganizare a unității, schimbare a tipului de proprietate sau a proprietarului acesteia.

Examinînd temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea sunt inadmisibile din următoarele motive.

Conform art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul de admisibilitate reține că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017 (f.d.161-170), însă aceasta a fost expediată părților prin scrisoarea de însoțire nr. 13841 din 11 septembrie 2017 (f.d.172), iar recursurile au fost declarate la 16 octombrie 2017 și respectiv la 17 octombrie 2017, ce reiese din amprente sigiliilor aplicate pe cererile de recurs (f.d.176-177, 188-193). Din circumstanțele descrise, se conchide că calea de atac a fost exercitată în termen.

Alegațiile invocate în recursul declarat de reprezentantul Federației Sindicale „Sănătatea” din Moldova, avocatul Lvovschi Mihail instanța de apel admitînd integral acțiunea urma să compenseze integral și cheltuielile de judecată, iar decizia recurată în partea ce ține de compensarea cheltuielilor de asistență juridică este nemotivată și neîntemeiată, nu pot fi reținute, deoarece compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică au fost cuantificate de instanța de apel ținînd cont de un șir de criterii, iar cele

inserate în recurs comportă un caracter declarativ.

Mai mult, recomandarea Consiliului Uniunii Avocaților privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică reprezintă aserțiuni cu privire la modul de punere în aplicare a legii, avînd caracter consultativ și nu poate constitui baza formală a hotărîrilor judecătorești, pentru că nu este izvor oficial de drept.

Cu referire la cele invocate în recursul declarat de Centrul de Sănătate Publică al raionului Strășeni, instanța de recurs menționează că odată ce scrisoarea nr. 01-3/333 din 29.06.2016 a fost recepționată de către Federația Sindicală „Sănătatea” din Moldova la 01.07.2016, prima avea obligația de a emite ordin de concediere după expirarea termenului de 10 zile lucrătoare de la momentul recepționării solicitării, termen instituit la art. 87 alin. (4) din Codul muncii, care prevede că organele sindicale (organizatorii sindicali) indicate la alin. (1)–(3) își vor comunica acordul sau dezacordul (opinia consultativă) argumentat în scris privind concedierea salariatului în termen de 10 zile lucrătoare de la data solicitării acordului (opinie consultative) de către angajator. În cazul în care răspunsul nu a fost primit de angajator în acest termen, acordul (comunicarea opiniei consultative) a organului respectiv se prezumă. Astfel, la emiterea ordinului de concediere, Centrul de Sănătate Publică al raionului Strășeni nu a respectat termenul de 10 zile lucrătoare, care se calculează în conformitate cu dispozițiile art. 14 alin. (1) din Codul muncii, și anume: curgerea termenelor de care prezentul cod leagă apariția sau încetarea raporturilor de muncă începe în ziua imediat următoare celei în care a fost determinată apariția sau încetarea drepturilor și obligațiilor de muncă.

Mai mult, scrisoarea nr. 01-3/333 din 29.06.2016 (f.d.6) nu cade sub incidența Instrucțiunii-tip cu privire la ținerea, lucrărilor de secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale autoadministrării locale ale Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 618 din 05 octombrie 1993, deoarece aceasta constituie solicitarea acordului (opinie consultative) de către angajator în sensul art. 87 alin. (4) din Codul muncii, iar raporturile respective sunt guvernate de legislația muncii.

Nu pot fi reținute nici cele invocate în recursul declarat de Centrul de Sănătate Publică al raionului Strășeni precum că instanța de apel a aplicat eronat art. 64 din Codul muncii, deoarece acesta a fost abrogat prin Legea nr. 155 din 20.07.2017, fiind introdus art. 197¹ garanții în caz de reorganizare a unității, schimbare a tipului de proprietate sau a proprietarului acesteia, deoarece la momentul examinării cauzei era în vigoare dispozițiile art. 64 din Codul muncii, iar modificările operate prin Legea nr.155 din 20.07.2017 au intervenit ulterior emiterii deciziei recurate, or în conformitate cu art. 46 alin. (1) din Legea privind actele legislative nr.780 din 27.12.2001, actul legislativ produce efecte numai în timpul cît este în vigoare și nu poate fi retroactiv sau ultraactiv.

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererile de recurs în esența lor constituie o interpretare a normelor de drept efectuate de recurenți și o apreciere a probelor efectuate de aceștia care nu pot fi puse la baza recursului, însă acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, fiind interpretate elocvent și aplicat corect normele de drept incident speței.

Completul concluzionează că, recurenții nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel, iar din conținutul cererilor de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept ale cauzei.

În acest sens, completul de admisibilitate reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursuri nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de reprezentantul Federației Sindicale „Sănătatea” din Moldova, avocatul Lvovschi Mihail și de Centrul de Sănătate Publică al raionului Strășeni, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de reprezentantul Federației Sindicale „Sănătatea” din Moldova, avocatul Lvovschi Mihail și de Centrul de Sănătate Publică al raionului Strășeni, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță